

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط سبک های فرزندپروری والدین با اضطراب کودکان

محل انتشار:

اولین همایش ملی جهانی سازی حقوق کودکان و نوجوانان از دیدگاه حقوقی و روانشناسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

زهرا رضایی - دانشجو ارشد روانشناسی عمومی موسسه حکیم نظامی، قوچان، ایران

زهرا مرکویی - دانشجو ارشد روانشناسی عمومی موسسه حکیم نظامی، قوچان، ایران

حسین کدخدا - استادیار دانشگاه فرهنگیان، ایران، تهران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، به دنبال آن بود، تا مشخص کند بین سبک های فرزند پروری والدین و میزان اضطراب کودکان رابطه وجود دارد اهمیت سلامت روان بر هیچ کس پوشیده نیست، بنابراین باید فهمید که چه چیز مخل سلامت روان است برخی روانشناسان اعتقاد دارند که شخصیت فرد در کودکی پایه ریزی می شود و خانواده نخستین واحد اجتماعی است که کودک و نوجوان فرایند رشد شناختی، اجتماعی، عاطفی و روانی خود را در آن، تجربه می کند و در خانواده، روش فرزندپروری بر چگونگی رشد و تکوین شخصیت کودکان و نوجوانان تأثیر بسزایی دارد. با توجه به این مساله اهمیت دارد که به نوع و شیوه تربیتی فرزندان به عنوان یک عامل موثر نگرسته شود، و در اهمیت این مساله، همین بس که اریکسون، اولین مرحله از مراحل رشد را، اعتماد در مقابل بی اعتمادی می داند، یعنی اگر کودک به مادر، اعتماد کند، به دنیا اعتماد، خواهد کرد. بنابراین. محققان به دنبال آن بودند تا مشخص کنند که ارتباطی بین سبک های فرزندپروری والدین (دیکتاتوری یا کنترل شدید، سهل گیر و بی تفاوت، دموکراتیک و آزادمنش) و اضطراب، وجود دارد. پژوهش حاضر از نظر روش کار، مطالعه مروری بوده و نتایج تحقیقات انجام شده، حاکی از آن بود: بین شیوه های فرزند پروری والدین با پیشرفت تحصیلی فرزندان رابطه وجود دارد. اضطراب فرزندان و به تبع آن پیشرفت تحصیلی آنان، به طور معنا دار، بر اساس شیوه های فرزند پروری والدین قابل پیش بینی است. با توجه به نقش مهم شیوه فرزند پروری و تأثیر شغل والدین در به کارگیری روش های تربیتی، بحث پیرامون اشتغال والدین مساله ای مهم است. در مشاغل مربوط به مراکز درمانی به علت ویژگی های خاص شغلی، شامل شیفت های کاری متغیر و در گردش، زیاد بودن ساعات کاری، بروز تعرض کار- خانواده به هر دو شکل آن پدیده ای نادر نمی باشد و با توجه به نقش مهم مادران در رشد جنبه روانی و عاطفی کودکان و همچنین ویژگی های خاص اشتغال در سیستم های بهداشتی درمانی، برگزاری کلاس ها و دوره های آموزش شیوه فرزند پروری و ارایه الگوهای صحیح در دوره های کوتاه مدت به مادران شاغل در مراکز درمانی، جهت کاهش اضطراب کودکان پیشنهاد می شود. بسیاری از محققان اختلالات رفتاری را اختلالات شایع و ناتوان کننده ای می دانند که برای خانواده، محیط و کودک مشکلات زیادی ایجاد می کند. با پی بردن هر چه بیشتر به سبک های فرزند پروری و با در نظر گرفتن آن، می توان مداخله های مناسبی جهت رفع این اختلالات انجام داد. شیوه های تربیت و چگونگی بار آوردن فرزندان در دوران کودکی بسیار حایز اهمیت است و سازگاری اجتماعی و اختلالات روانی نوجوانان و جوانان بستگی به شیوه فرزند پروری آنان در کودکی دارد. بنابراین آموزش خانواده ها در چگونگی برقراری ارتباط با فرزندان ضروری و دارای اهمیت می باشد که در مدارس باید توسط مدرسان آموزش خانواده و انجمن اولیا و مربیان مورد توجه خاص قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

سبک های فرزندپروری، اضطراب و کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/771120>

